

MỘNG - HUYỀN

MỘNG-HUYỀN là bút hiệu, tên thật là *Nguy Như Ban-mê-thuột* vì sinh ở *Ban-mê-thuột*, cũng như anh là thạc sĩ *Nguy Như Kontum* vì sinh ở *Kontum*, nên các bạn bè thường gọi là *Nguy Như Kontum-Em* (cả hai đều là con của ông *Nguy Như Bích*, *Thư.ký Bưu-diện hồi hưu*).

Mộng-Huyền sinh năm 1919 tại *Huế (Trung-phần)*, tốt nghiệp *Cao-đẳng Tiều-học*, làm thư ký ngạch *Tòa Sứ Trung-kỳ*. Ông có làm việc ở *Tòa Sứ Sông Cầu*.

Đã từng đăng thơ trên các báo *Tràng-an*, *Sông Hương*.

Thi phẩm gồm trong tập thơ *Rung động*, chưa xuất bản. (1)

1) Về tài liệu *Mộng-Huyền*, chúng tôi có gửi thư hỏi thân mẫu và bà chị của thi sĩ hiện nay (1968) ở tại 181 đường *Bạch-Đàng Huế*, nhưng cả hai đều không biết gì về văn thơ của con và em mình.

Chúng tôi mong mỗi quý vị bạn đọc nào có tài liệu về *Mộng-Huyền*, xin gửi về 30 Phạm ngũ Lão Sài-gòn để kỹ sách tài bản sẽ được đầy đủ hơn. Chân thành cảm tạ trước.

*Sợ làm kinh động sâu xưa cũ
 Ẩn nấp mình trong bụi cỏ vàng.*

ĐẤY là lời tự nhủ của Mộng-Huyền khi thi nhân quay gót về thăm mảnh vườn xưa, nơi ấy, một ngôi nhà với cây lá xum xuê, chồi lộc non mơn đằm mạnh khỏe thân cây mẹ, nơi ấy một tình yêu chớm nở với thi nhân, những ngày vàng vấy bọc đời son trẻ, tim lòng khắc ghi nhiều kỷ niệm ấm êm.

Nhưng than ôi ! Tình đã tắt lịm một chiều xưa. Người con gái vội lia đời hoa mộng ; sự ra đi của nàng như nhát dao rạch vào lòng trống lạnh của thi nhân một vết thương tình.

Chính hôm nay, đặt bước lại vườn cũ, thi nhân đã phải nén tím tình cho khỏi bật thành tiếng lòng thốn thức.

Mới chỉ mấy xuân mà :

Rào xiêu, hoa héo, cây gãy.

Nhà đã vắng, vườn hoang, cảnh vật xác xơ, tiêu điều như không kham với sự phôi pha của ngày tháng. Thế mà còn một hình bóng yêu đương ngày nào âm thầm trở lại chốn cũ, nhớ lại người xưa :

Hình em còn ở hồn tôi,

Sầu em lần quất bởi hồi dầu dầy...

Như vậy cũng đủ tỏ một tấm tình son sắt có thể làm mãn nguyện tình người đã khuất.

(10 - 1968)

Thi tuyên

Vườn hoang

*Hôm nay trở lại vườn xưa,
 Nén tim rộn rã ngăn ngừa nhớ thương.
 Cỏ lạt, mặt đất bên đường,
 Cảnh cây nghiêng gửi mùi hương bay rồi.
 Hình em còn ở hồn tôi,
 Sầu em lần quất bởi hồi dầu dầy...
 Rào xiêu, hoa héo, cây gãy,
 Em từ trần vội một ngày năm xưa.
 Vườn hoang, nhà vắng, cây thưa,
 Lòng tôi sầu tủi đã vừa mấy xuân !
 Ngày kia tôi sẽ từ trần,
 Vườn hoang liêu lại mấy lần hoang liêu...*

(Rung động)

